cā amplexibus. ꝑt̄ iusticiā
ꝫ iusticiā suā. Actiones ad
iusticiā dirigendo. passio
nes ꝑt̄ iusticiā sustinēdo:
dicamꝰ cū ꝑ̄cu sponsa. Tenui
eū nec dimittā. Dicamꝰ ꝫ
cū ꝑp̄hā. Nō dimittā te n̄ bn̄
dixeris m̄ichi. Nō .n. iā sup
ē n̄ bn̄dictio. Nō pꝰ amplex
ū n̄ oscul. restat. Si sic ad
hēre deo: quoniā n̄ iā exclamā
re liberet, osculet̄ me osculo
oris sui. Ciba nos interī do
mine pane lacrimarū. ꝫ potū
da nobis ī lacrimis ī mēsura:
donec ꝑducas nos ad mēsu
rā bonā. ꝫ ꝯfertā ꝫ coagita
tā: qui dabis in sinus nr̄os:
qui es in sinu pr̄is. sup oīa
bn̄dictus in secula. Sermo

In cena domini

Hii sūt dies quos ob
seruare debetis. dies
plēni pietate ꝫ grā:
quibꝫ ꝗ seclariū hominū m̄
tes ad penitēciā prouocātur.
Tanta siquidē vis ē sacramen
torū eorū que diebus istis re
coluntur: vt possint ipā quo
ꝗꝫ lapidea scindere corda: ꝫ
pectus omne licet ferreū emol
lire sufficiant. Deniqꝫ vide
mꝰ vsqꝫ hodie ad passionē x̄ti.
nō in celestia compati: sed ꝫ
terrā moueri ꝫ petras scin
di: ꝫ ī confessione peccator apē
riri monumenta. Et vero
quā sic ē in spiritualibꝫ cibis.
sic in corporalibꝫ: vt in qui
busdam statī presto sit sa
por. in aliqbꝰ oportet labo
rare. Que manifesta sunt
mō n̄ indigent ministerio:
que vero clausa sunt: dili
gentē volūt ꝑ̄re ꝯsideracio
nē. Nec .n. tradit mater
paruulo nucē integrā: sꝫ fra
git eam. Sic ꝫ ego fratres
karissimi vob sacramēta que clau
sa sūt aperire debuerā. sꝫ q̄
a minus possū. vtinā vob
parit ꝫ in .m. nr̄ sapiā fran
gat nuces istas: nuces
inq̄ quas protulit sacerdo
talis virga: virga virtutis
quā emisit dn̄s ex syon.
Multa quidē sūt sacramēta: ꝫ
scrutandis omībꝫ hora nō
sufficeret. Fortassis etiā aliq
uīm imbecilles sūt. ad tanta

De tribꝫ ... menti

ſunt capienda. De rebus ita-
que ſacramentis que ſatis congrua
ſunt huic tempori dicendum
erit: que dominus ipſe commendaverit.
Sacramentum dicitur ſacrum ſignum
ſive ſacrum ſecretum. Multa
ſiquidem fiunt propter ſe tantum: alia vero
propter alia deſignanda: et ipſa
dicuntur ſigna et ſunt. Ut enim
de uſualibus ſumamus exemplum
datur anulus abſolute propter a-
nulum et nulla eſt ſignificati-
o: datur ad inveſtiendum de he-
reditate aliqua et ſignum eſt: ita
ut iam dicere poſſit qui accepe-
rit. Anulus non valet quicquam:
ſed hereditas eſt quam querebam.
In hunc itaque modum appropin-
quans paſſioni dominus de gratia
ſua inveſtire curavit ſuos:
ut inviſibilis gratia ſigno aliquo
viſibili preſtaretur. Ad hec in-
ſtituta ſunt omnia ſacramenta:
ad hec eucharistie participati-
o ad hoc pedum ablucio. ad
hoc denique ipſe baptiſmus initium
ſacramentorum omnium: in quo com-
plantati ſimilitudini mor-
tis eius. Unde et merſio trina tri-
duum quod nunc celebramus formam

gerit. Sicut in exterioribus diver-
ſa ſunt ſigna et ut cepto immo-
remur exemplo ita varie ſunt
inveſtiture: ſecundum ea de qui-
bus inveſtimur. Verbi gratia. Inveſti-
tur canonicus per librum: abbas
per baculum epiſcopus per baculum et a-
nulum. Sic inquam in huiuſmodi
rebus eſt: ſic et diviſiones gra-
tiarum diverſis tradite ſacramen-
tis ſunt. Que eſt gratia per quam per
baptiſmum inveſtimur? Utique
purgacio delictorum. Quis enim
poteſt facere de immundo con-
ceptum ſemine: niſi qui ſolus
eſt mundus et in quem peccatum non
cadit deus? Huius quidem gratie
ſacramentum prius erat cir-
cumciſio: ut originalis rubi-
ginem culpe que manaverat
a parentibus primis cultel-
lus eraderet. Sed veniente
domino qui agnus eſt totus ſuavis
et mitis cuius iugum ſuave et
onus leve optime ſatis
mutatum eſt ut in veritate rubi-
ginem cum unctione ſancti ſpiritus aqua
dilueret et acerbitas illa
ceſſaret. Sed forte queratur
aliquis et dicat. Si deletum eſt

Lavari quidem cito poſſumus, ad ſanandum
autem opus eſt curatione multa.

in baptiſmo quod contraximus a
parentibus. Aut adhuc ma
net cupiditatis fomes et ve
lud incentivum quoddam peccati.
Necque non dubium quin a primis
parentibus in nos traduc
ta ſit lex iſta peccati. Omnes ſiqui
dem in feditate voluntate ge
neramur. Propterea licet invi
ti illicitos quoſdam motus
concupiſcentiarum et tamquam beſti
ales ſentimus. Dixi vobis ſe
pius. nec mente excidere de
bet: quoniam in caſu primi hominis
cecidimus omnes. Cecidimus autem
ſuper acervum lapidum et in luto.
Unde non ſolum inquinati. ſed et
vulnerati: et graviter quaſſa
ti ſumus. Lavamur igitur in
baptiſmo. quia deletur cirogra
phum damnationis noſtre: et hanc
gratiam nobis confert: ne iam no
bis concupiſcencia noceat.
ſi tamen a conſenſu abſtineamus.
Atque ita tamquam ſanies in
veterati ulceris removetur.
Dum tollitur damnatio: et re
ſponſum mortis quod prius inde
manabat. Sed quis poterit
tam efferos motus frangere.

quis pruritum ulceris ferre que
at. Conſiderate. quia et in hoc
gratia ſubvenit: et ut ſecuri
ſitis: ſacramentum corporis et ſan
guinis precioſi in veſtitura ha
betis. Quod non illud ſacramen
tum [illegible] operatur in nobis: ut vi
delicet et ſenſum minuat: et in
gravioribus peccatis collat omni
no conſenſum. De corpore et ſan
guine domini. Si quis enim non
tam ſepe. nec tam acerbos
ſentit iracundie motus. invi
die. luxurie. aut ceterorum huius
modi. gratias agat corpori et
ſanguini: quia virtus ſacra
menti operatur in eo: et gau
deat quod peſſimum ulcus acce
dat ad ſanitatem. Sed tamen quia a
gimus: quod in corpore peccati. et in
tempore malo non poſſumus
eſſe ſine peccato. Numquid deſpera
bimus? Abſit. Si dixerimus
ait beatus Johannes quia peccatum
non habemus nos ipſos ſeduci
mus: et veritas in nobis non
eſt. Si autem confiteamur peccata
noſtra: fidelis eſt deus qui remit
tat. [illegible] ut de remiſſione
cottidianorum minime dubi

De ablucio
ne pedum

teim9: habem9 ex sacramentū. pedū ablucione. Queris for te unde sciam. qđ sacramentū sit huius remissionis: maxime cū ipse dns pmiserit petro dicens Quod ego facio tu nescis mō scies aut postea. Illa sicut tū de sacramento locutus est: s tm̄ inde exempl' dedi vobis. vt et vos ita faciatis. Verū multa illis habebat dicere: sed nunc portare nō poterant. Verumtamen nec ex toto voluit eos anxios et suspectos relinquere: nec dicit qđ tunc nō caperet. Nos aut̄ nosse qđa pro sacramento illud ē. nō pro solo exemplo fuit. Illud attende qđ petro dictū ē. Si nō lauero te: nō habebis ptem mecū. Aliquid igr̄ latet qđ necessariū ē ad salutē: qū sine eo nec ipse petrus ptē haberet in regno dei et xpi. Unde. nisi nō expauerit petrus ad tante cominacionis terrificū verbum. si nō agnouerit salutare eē misteriū: cū respondit. Dne nō tm̄ pedes meos: s et manus et capud. Et unde scimus qđa ad diluenda pctā q nō sunt ad mortē. et a quibus plene caueri possumus an mortē? ablucio ista ptineat. Ex eo plane qđ offerenti manus et capud parit abluendū: responsum est. Qui lotus ē: nō indiget nisi vt pedes lauet. Lotus ē qui grauia pctā nō ht̄. cuius caput .i. intencio. et manus .i. opacio et conuersacio munda ē. Sz pedes q sunt aīe affectiones. dum i hoc puluere graditur. ex toto mundi eē non possunt: qñ aliqñ vanitati. aliqñ voluptati aut curiositati plusqm̄ oportet cedat animus. vl' ad horam. In multis enim offendimus omnes. Veruntamen nemo contēnat. aut paruipendat. Impossibile ē enim cū eis saluari? impossibile ē ea diluii: nisi per xpm̄ et a xpo. Nemo inde pinia ora securitate committet. declinans i verba malicie ad excusandas excusaciones in pctis: qm̄ ut audiuit petrus ab ipo. nisi lauerit ea xps: nō habemus ptē cū eo. Nec iccō tū pcīs necesse ē nimis sollicitos eē: qui ignoscet facile. p

mo et libenter: si non agnoscere
mus. In huiusmodi itaque qui in
euitabilibus et negligencia cul
pabilis est: et timor in moderatus
Hic est quod in oratione quam ipse in
stituit cottidie pro peccatis illis
voluit nos orare. Sic non de
concupiscencia diximus quod licet
dampnacionem abstulerit: quia
iuxta apostolum nulla dampnacio
est hiis qui sunt in Christo Ihesu: tamen
ad humiliandos nos ipsam
ad huc patitur vivere in no
bis. et graviter affligere nos
ut senciamus quod nobis gracia pre
test: et semper ad illius auxilium
recurramus. Sic et de minori
bus istis peccatis pia dispensaci
one nobiscum agit: ut non peni
tus auferantur. Sed in illis e
rudiat nos deus: ut cum mi
nima cavere non possimus. cum
simus quod non nostris viribus ma
iora superemus: semper timora
ti. et omnino solliciti simus. quo
modo eius graciam non amittamus:
quam nobis tam in[illegible] ne
cessariam esse sentimus.

Sermo beati bernardi in vigi
lia beati andree apostoli.

Sanctorum festa precipua pa
trum sanxit auctoritas
devotionis preveniendas
ieiuniis. Utiliter plane et non in
in sipienciam nobis si fuerit qui
advertat. Multa siquidem cottidi
e peccata contrahimus et in multis
offendimus omnes, non tamen om
nino est celebritas suscipere festi
vitates sacras maxime que
eas que maxime sunt. in prius
abstinencie purificacione pre
missa: quo et digniores et ca
paciores inveniamur spiritualium spiritualium
gaudiorum. Sic non iustus in
principio sermonis accusa
tor est sui. non nisi a propria reprehen
sione laudes incipit alienas.
Quod si eciam iustus trepidat.
sollicitus prevenire eum qui
ipsas quoque paratus est iusti
cias iudicare: quid agimus nos
quorum non interim iudicata
fuerint et tecta peccata: timen peccata
dum est ne forte manifesta in
veniantur precedencia ad iu
dicium. Si nec iustus sine mo
lestia et verecundia quadam ad
sanctorum presumit accedere laudes.
quanto magis peccator in animus